

๑๕

หญิงสหายจีเม่า

๒๒

ว่า

นหนึ่งพระบรมศาสดา ทรงปรารภหญิงสหาย
ของนางวิสาขา

ในนครสาวัตถี มีกุลบุตรอยู่กลุ่มหนึ่ง ๕๐๐ คน
เห็นคุณงามความดีของนางวิสาขา แล้วก็กลับมาดูที่บ้าน
เห็นภรรยาของตนไม่ได้เศษเสี้ยวรูปของนางวิสาขาเลย
ครั้งจะไปบรมสั่งสอนก็ไม่ค่อยจะฟัง เพราะตัวก็ไม่ดี

เหมือนกัน จึงอยากฝากให้นางวิสาขาช่วยดูแล เพื่อว่า
อยู่ใกล้ชิดนางวิสาขาจะได้ซึมซับเอาความดีงามของนาง
มาบ้าง

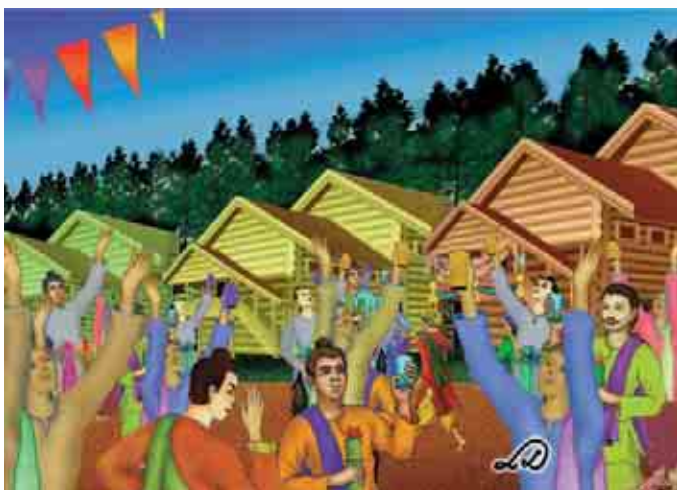
ก่อนฝากก็มาหารือกันในหมู่กุลบุตร ๕๐๐ คน
เราจะฝากแม่บ้านของเราไปอยู่ใกล้ ๆ นางวิสาขาคงจะ
ได้นิสัยดี ๆ ขึ้นอีกมากทีเดียว ส่วนภรรยาก็ดีใจว่า จะ

ได้ออกจากบ้านง่ายขึ้น ก็เบิกบานขึ้นทันที เดินตามนาง
วิสาขาไปที่วิหารบ้าง ไปที่สวนบ้าง

ต่อมา ในเมืองสาวัตถีมีการป่าวประกาศว่า
จะมีเทศกาลรื่นเริงแห่งเมืองสาวัตถีตลอด ๗ วัน เหล่า
ภรรยาทั้ง ๕๐๐ คน ก็จัดเตรียมสุราเพื่อสามีของตน
เพราะเขาถือว่าเป็นธรรมเนียม

เหล่าสามีของหญิงเหล่านั้นก็เที่ยวเล่นดื่มสุรา
เมากันตลอด ๗ วัน แต่พอถึงวันที่ ๘ ต่างก็แยกย้ายกัน
ออกไปทำงาน ทั้ง ๆ ที่ยังเมาค้างกันอยู่ เหล่าแม่บ้านได้
ปรึกษาหารือกันว่า สุราเมรัยที่พ่อบ้านเขาดื่มยังเหลืออยู่
เรามาดื่มกันดีกว่า จะไปเททิ้งก็เสียดาย ได้ออกอุบายไป
หานางวิสาखाแล้วกล่าวว่า “วิสาขา พวกเราอยากชมสวน
ช่วยพาเราไปหน่อยเถิด” ด้วยหวังจะไปหาบรยาการใน

การดื่มสุรา โดยอังกนางวิสาขาจะได้รับอนุญาตจากสามี
ให้ออกจากบ้านไปได้

นางวิสาขาไม่ทราบอุบาย จึงบอกว่า “ไปก็ได้
แต่ขอให้เราได้สะสางงานที่ค้างอยู่ก่อน ทำงานเสร็จแล้ว
เดี๋ยวเราก็ค่อยไปกัน” เมื่อนางวิสาขาทำงานเสร็จแล้ว
และไม่อยากจะขัดใจ เธอจึงพาหญิงเหล่านั้นไปชมสวน
แต่คิดกันคนละอย่าง เธอต้องการให้ไปเพื่อความสบาย
ใจ กุศลธรรมจะเกิดขึ้น แต่ว่าหญิงเหล่านั้น แอบซ่อน

สุรามาย่างมิดชิด หาบรยากาศที่ดี เมื่อนางวิสาข
ไม่เห็นก็แอบเอาสุรามาดื่ม สุรา แปลว่า เหล้า ดื่มแล้ว
ก็เมา อาการก็ปรากฏ นางวิสาขพอดูเห็นดังนั้นก็ดำนิว่า
“ทำไมพวกเธอทำอย่างนี้ ทำสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควรเลย
เหล้านี้ไม่ควรจะดื่ม เพราะทำให้ขาดสติ เดี่ยวคนทั้งหลาย
จะติเตียนได้ว่า สาวกของพระลัมบาลัมพุทธเจ้าดื่มสุรา
แล้วก็ทำอาการอันไม่สมควร”

นางจึงเตือนหญิงสหายเหล่านี้ว่า “พวกเธอ

ทำสิ่งไม่ดี พลอยทำให้เสียมาถึงฉันด้วย ถ้าสามีของเธอรู้
สามีของเธอจะโกรธ แล้วเธอจะอย่างไร” “ไม่ต้องห่วง
เราได้เตรียมแผนการไว้แล้ว เมื่อกลับไปแล้วเราจะ
แกล้งป่วย เพราะดื่มสุราแล้วหน้าจะแดง ๆ อย่างนี้มัน
แนบเนียนดี เราจะบอกสามีว่า อาการไข้เกิดขึ้น เพราะ
ฉะนั้น ความร้อนกำลังเกิดขึ้นในร่างกายหน้าจึงแดง” เธอ
ได้กล่าวแก่นางวิสาข “เธออย่าไปคิดอย่างนั้น เดี่ยวเธอ

ก็จะรู้เองว่า เธอจะเจออะไร” นางวิสาขบอก “เธอไม่
ต้องห่วง” ว่าแล้วก็แยกย้ายกันกลับบ้าน

เมื่อไปถึงเรือนก็ได้ทำตามแผนที่ได้ตกลงกัน
เอาไว้ คือ ทำเป็นป่วยหน้าแดง แต่สิ่งนี้หรือจะไปปิด
บังพ่อบ้าน เพิ่งดื่มมาได้ ๓ วัน วันที่ ๔ ยังไม่ทันสำงเลย
เมื่อกลับมาบ้าน สามีเห็นหน้า ได้กลิ่นก็รู้ คนป่วยกลืน
ออกมาเป็นแอลกอฮอล์อย่างนี้ไม่มี สามีก็บอกว่า “เธอ

คงไปแอบตีมสุรมาเป็นแน่” ชี้น้ำลาย แล้วก็เป็นอย่าง
ที่นางวิสาขาว่า คือ พ่อบ้านได้ตบตี แล้วก็สั่งสอนไปด้วย

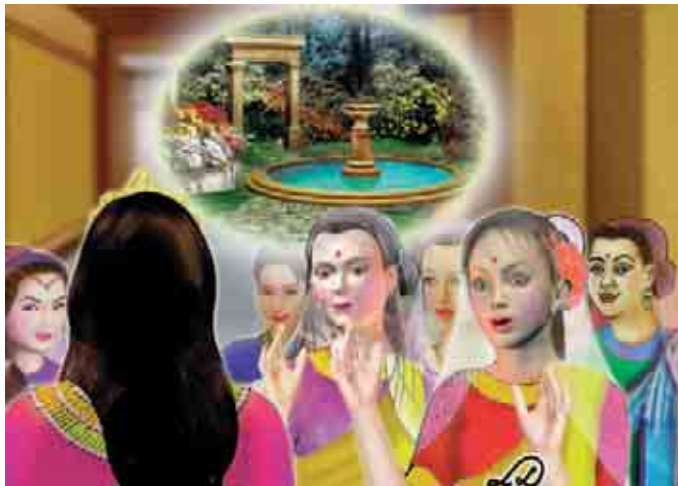
อีกคราวหนึ่งได้มีการจัดงานเช่นนี้ขึ้นมาอีก
พ่อบ้านตีมสุราแบบเดิม แม่บ้านก็เอาอย่างบ้าง เพราะว่า
เพิ่งผ่านไปไม่นานอย่างนั้น เมื่อพ่อบ้านตีได้เราก็ตีได้
ก็เลยไปชวนนางวิสาขาอีกว่า จะไปชมสวนกันแบบเดิม

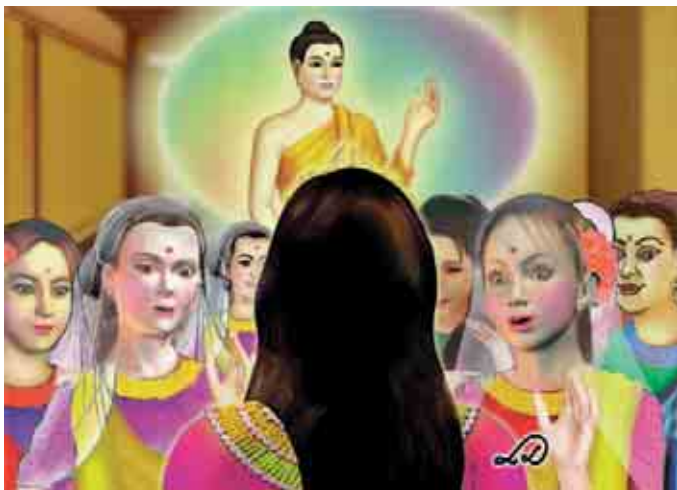

“แต่คราวนี้ฉันไม่ไปกับเธอแล้ว เธอทำให้ฉันเสียหายใน
คราวที่แล้ว” พวกหญิงสหายนั้นก็บอกว่า “โอ ! รับรอง
คราวนี้เราจะไม่ทำอย่างนั้นอีกเด็ดขาด เอาอย่างนี้ก็
แล้วกัน ไม่พาเราไปชมสวน พาเราไปเข้าเฝ้าพระสัมา
สัมพุทธเจ้าที่วิหารได้ไหม”

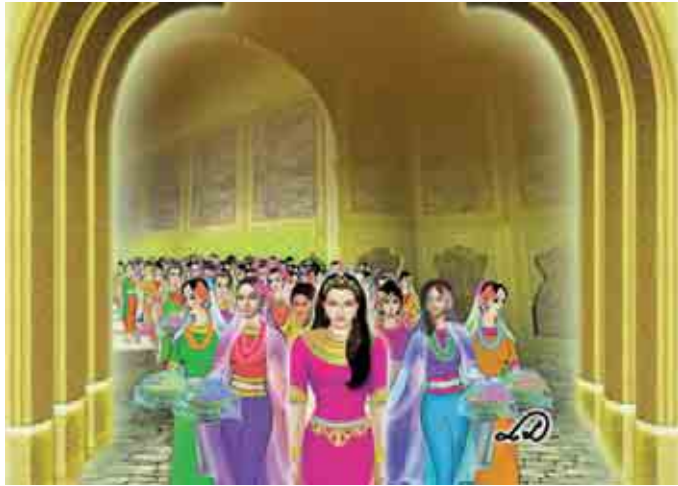
“เธอไปวิหาร ไปเข้าเฝ้าพระสัมาสัมพุทธเจ้า
แน่นอน ถ้าแน่แล้วเธอก็ต้องทำให้มันถูกต้องนะ ไม่เหมือน

กับไปเที่ยวชมสวนโดยแอบเอาสุราเข้าไปดื่ม ถ้าเธอ
 รับปากเดี๋ยวฉันจะพาเธอไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”
 แต่ไม่เป็นดังนั้นหญิงเหล่านั้นได้ให้คนถือของหอม ดอกไม้
 และแอบเอาสุราเข้าไป แล้วก็เอาผ้าผืนใหญ่คลุมปิดบัง
 ขวดสุรานั้น ทำเป็นว่า มีไทยธรรม ที่จะไปถวายแก่พระ
 ภิกษุสงฆ์ นางวิสาขาเป็นคนให้โอกาสกับทุก ๆ คนที่จะ
 กลับตัว เมื่อทุกคนรับปาก เธอก็เชื่อในสิ่งนั้น จึงพาไป

วัดพระเชตุวัน เข้าเฝ้าพระลัมมาลัมพุทเจ้า เพื่อจะฟังธรรม แล้วก็เชื่อมั่นว่า เมื่อฟังธรรมจากพระลัมมาลัมพุทเจ้าแล้ว จะหักดิบเลิกได้

หญิงเหล่านั้น แม้เข้าไปสู่วิหารแล้วยังแอบนำสุราขึ้นมาดื่มจนเมา เข้าเฝ้าพระลัมมาลัมพุทเจ้า ก็ยังหน้าแดง เลือดฝาดขึ้นหน้าที่เดียว นางวิสาขาก็ทราบ เพราะอาการเมาจะปิดบังอะไรเธอได้ แต่เธอว่า เออ ! ก็ยังดีกว่าไปอยู่ในสวน อยู่ตรงนี้ เดี๋ยวจะอาราธนาพระ

สัมาสัมพุทธเจ้า ให้ทรงแสดงธรรมแก่หญิงเหล่านั้น
แล้วนางได้กราบอาราธนาให้พระสัมาสัมพุทธเจ้าทรง
แสดงธรรม

คนเมาเวลาฟังธรรม ไม่ได้คิดว่าอยู่ต่อหน้า
ใครก็ร้องรำทำเพลงไปเลย หมดความละอายไปแล้ว
เพราะ น้ำเปลี่ยนนิสัย นิสัยได้เปลี่ยนไปแล้ว รำต่อพระ
พักตร์ของพระสัมาสัมพุทธเจ้าในบริเวณนั้นมีเทวดาตน
หนึ่งถูกมารเข้าสิง มารก็บังคับให้เทวดามีความคิดว่า

เราจักสิงร่างของผู้หญิงเหล่านี้

เมื่อเข้าสิงร่างของผู้หญิงเหล่านี้แล้ว ก็แสดงอาการประหลาดต่อพระพักตร์ของพระลัมมาลัมพุทธเจ้า ลิงกันมาเป็นทอด ๆ คนเฒ่าจะถูกลิงง่าย เพราะปกติตอนเฒ่าก็เหมือนโดนลิงอยู่แล้ว เมื่อโดนลิงก็ปรบมือบ้าง หัวเราะบ้าง ก็เริ่มร้องรำทำเพลง แต่ทั้งหมดอยู่ในธรรมจักขุของพระพุทธองค์ พระองค์ได้ทรงเปล่งพระรัศมีไปยังหญิงชีเฒ่าเหล่านั้น หญิงเหล่านั้นตกใจสุดขีด ไม่เคย

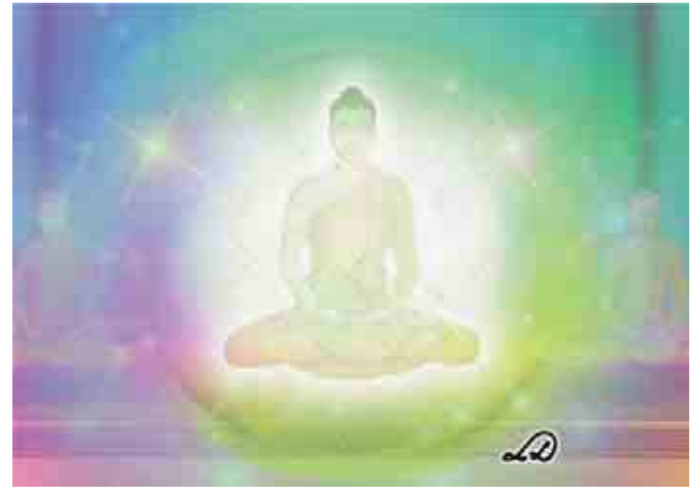

LD

เจออย่างนี้ ก็กลับได้สติ สร้างเมฆขึ้นมาทันที

พระพุทธองค์ทรงหายจากที่ประทับนั่ง ไป
ประทับยืนอยู่บนยอดเขาลิเนรุ และได้แปลงฉัพพรรณรังสี
ออกจากพระวรกาย แล้วทรงแสดงธรรมหลังจากแสดง
พุทธานุภาพแล้ว เพื่อให้หญิงเหล่านั้นใจเปิดพร้อมที่จะ
รับฟังธรรม พระพุทธองค์จึงได้ตรัสว่า “พวกเธอมาสู่
สำนักของตถาคตแล้ว ไม่ควรเป็นผู้ประมาท จงตั้งใจ
ฟังธรรมให้ดี เพราะความประมาทของพวกเธอ จึงทำให้

LD

LD

เทวดาผู้ถูกมารสิงได้โอกาสเข้าสิงร่างของเธอ ให้ทำ
อาการประหลาดต่าง ๆ

พวกเธอทั้งหมดจงทำความเพียร เพื่อขจัด
กิเลสอาสวะออกจากใจเถิด”

พระพุทธองค์ตรัสขณะที่ประทับยืนบนยอด
เขาสิเนรุ แม้จะไกลแต่ฟังแล้วเหมือนพระองค์ตรัสอยู่ใกล้
ๆ ในที่สุดด้วยอำนาจแห่งบุญ จึงทำให้หญิงทั้งหมดนั้น

ได้บรรลุโสดาปัตติผล พระบรมศาสดาทรงทราบว่ หญิง
เหล่านั้นได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน มีศรัทธาตั้งมั่นใน
พระรัตนตรัยแล้ว จึงเสด็จลงมาจากยอดเขา แล้วทรง
ประทับนั่งบนพุทธอาสน์ดังเดิม นางวิสาขาก็ได้กราบทูล
พระพุทธรองค์ว่า “ขึ้นชื่อว่า สุรา นี่เป็นของเลวทรามยิ่ง
นัก พวกหญิงเหล่านี้เฝ้าต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์
ก็ยิ่งทำแปลกประหลาดได้ถึงเพียงนี้ เพราะชนทั้งหลาย

ดื่มน้ำนี้ เขาจึงถึงความพินาศย่อยยับ ทั้งในปัจจุบัน
ในปรโลก และในสังสารวัฏ”

